

Verder

De liturgie van de Kerk
gaat onverstoorbaar verder
met het (voor-) lezen
van de oude geschriften
en de oude gebeden
bij het aan tafel gaan.

De nieuwe geschriften
van zieners en profeten
liggen hooguit achter
in de kerk tussen
al het andere kerkelijk
reclamemateriaal.

Maar waar zijn nog
te lezen of te horen
de visies en uitspraken
van bisschop Marinus Bekkers?
En waar en wanneer wordt
zijn naam nog eens genoemd?

Mooi feest was het, die
gedachtenis van zijn
vijftig jaar overlijden...
Maar wordt zijn verrijzenis
nog ergens gevierd, zomaar
op een gewone zondag?

Weer lijkt de geschiedenis
te verstommen, de geest
van Bekkers te worden gedoofd.
Maar in de heilstijd van
een nieuw Godservaren
wordt zijn hartslag hoorbaar.

Voorbij

Hij lag daar maar
daags na zijn begrafenis.
Hij lag daar maar
daags na 50 jaar dood.

Hij bewoog niet meer,
hij sprak niet meer.
Of bewoog hij in mensen?
Of sprak hij door mensen?

Maar wat als mensen
niet meer bewogen?
Wat als mensen er
het zwijgen toe deden?

Er was een monseigneur
die met de kwast wijwater
uitzwaaide over zijn collega.
Dan boog hij en ging hij weg.

Er was een meisje dat
even bij hem stilstond
en de bloemetjes water gaf
aan zijn voeten.

Er was een ouder echtpaar
dat bij hem neerknielde
en zijn naam kuste.
Toen kuste hij hen.

Even

De stilte was verzonken
tussen de groeven,
rust in vrede neergedaald.

De nagalm van lofzangen
en gebeden was verstorven
in de gewelven.

Maar er was een monnik
die iedere zondag
over de Verrezene las.

Dan hief hij zijn hoofd
en reikten zijn armen
zo hoog hemelwaarts

dat hij de vloer
van de hemel
aan kon raken.

En dan hoorde hij
de stoere boeren stap
van bisschop Rinie Bekkers.

Even spraken zij dan
elkaar over de rand
van de eeuwigheid.